

KNECHT VAN TWEE MEESTERS

Sam Bogaerts

naar Carlo Goldoni

versie voor levende poppenkast

Een grote poppenkast ... de personages zijn meestal alleen maar vanaf het middel te zien ... 'op' is dus meestal van onder naar boven, en 'af' het omgekeerde ... De dokter & Beatrice worden door dezelfde actrice gespeeld ...

HIJ IS DOOD!

Clarice: *(op)* Silvio!

Silvio: *(op)* Ja?

Clarice: Hij is dood! Hij is dood!

Ze omhelzen elkaar. Kussen. Pantalone en de dokter stiekum op.

Pantalone: Zeg, zeg, zeg. Eerst verloven! *Hij probeert ze te scheiden.*

Dokter: Zeg, blijf 's met uw poten van mijn zoontje!

Pantalone: Dat hij met zijn poten van mijn dochter blijft!

Ze vechten. Iedereen af.

HIER IS MIJN HAND

Pantalone, de dokter, Clarice, Silvio, Brighella, Smeraldina.

Silvio: Hier is mijn hand, en met mijn hand geef ik u mijn hart.

Pantalone: *(tot Clarice)* Kom, schiet op. Dan zijt gij verloofd, en ben ik er van af.

Clarice: Ja, lieve Silvio, hier is mijn hand. Ik beloof uw bruid te worden.

Silvio: Ik ook. *(geven elkaar de hand)*

Dokter: *(lacht)* Eindelijk. Pantalone dei Bisognosi, proficiat. Nu is er niks meer aan te doen.

Pantalone: Helaas. Brighella, gij zijt getuige van deze huwelijksbeloften uitgewisseld tussen mijn dochter Claris en de zeer waardige heer Silvio, zoon van onze zeer sympathieke dokter Lombardi!

Dokter: Pantalone dei Bisognosi, juridisch is 't nu afgerond.

Pantalone: 't Is dat het zo moest zijn, want als hij daar in Torino niet dood was gegaan, Federigo Rasponi, mijn associé, ge weet dat ik mijn dochter aan

hem had verkocht, beloofd, dan had uw zoontje haar nooit kunnen krijgen.

Dokter: Hoe is 't eigenlijk zo gekomen, de dood van Federigo Rapsoni? Vergif?

Pantalone: Hij werd vermoord, 's nachts, omwille van zijn zuster ... Ik weet er niks van. Iemand heeft hem gestoken en hij is dood blijven liggen.

Brighella: In Torino?

Pantalone: In Torino.

Brighella: O god!

Pantalone: Hoezo? Hebt gij hem gekend, Federigo Rasponi?

Brighella: Ja, maar vooral zijn zuster. Een geestig meisje, bizarre geest, altijd een paard tussen de benen!

Pantalone: Bah! Al die vieze praat.

Dokter: Wat staat er op 't menu?

Brighella: *Hij somt allerlei Torinese gerechten op ...*

Pantalone: Kom, niet te veel tralala. Iets met veel saus, dat we kunnen soppen. (*klop klop klop*) Lap, ze kloppen. Smeraldina!

Smeraldina: (*op*) Wieuw!

Pantalone: Ze kloppen. (*mep*)!

Smeraldina: Wieuw! (*af*)

Clarice: Papa, is 't goed dat wij, euh -

Pantalone: Wacht, we komen allemaal. Eerst zien wie 't is.

Smeraldina: (*op*) Wieuw! Meneer, het is de knecht van een buitenlander, met een boodschap. Tegen mij wou hij niets zeggen. Hij wil de heer des huizes spreken.

Pantalone: Zeg dat hij binnenkomt! (*mep*)

Smeraldina: Wieuw! (*af*)

Clarice: Maar papa, wij willen weg ...

Pantalone: Naar waar?

Clarice: Ik weet niet, naar boven, zeker.

Pantalone: No no no no no no. Hier blijven. (*tot de dokter*) Zeg, die pas gekoppelde spruiten ...

Dokter: Wel ja, met een patatje en een stukske worst en met wat saus, dan is dat

voor mij in orde.

Truffaldino op.

Truffaldino: Oh, wat een prachtig gezelschap! Wat een interessante conversatie!

Pantalone: Wie zijt gij, vriend? Wat wilt gij?

Truffaldino: Wie is die charmante mevrouw?

Pantalone: Dat is mijn dochter.

Truffaldino: Ah!

Smeraldina: En daarenboven is ze bezet.

Truffaldino: Oh! En wie bent u?

Smeraldina: Ik ben haar maagd, haar dienstmaagd.

Truffaldino: Aah!

Pantalone: Hups, genoeg ceremonie. Wat wilt ge van mij? Wie zijt ge? Wie stuurt u?

Truffaldino: Adagio.

Pantalone: Adagio?

Truffaldino: Drie vragen tegelijk is teveel voor een arme man.

Pantalone: Ik denk dat hij wat achterlijk is.

Dokter: Nee, ik denk dat hij wat achterlijk is.

Truffaldino: Bent u getrouwd? Verloofd?

Smeraldina: Oh! (*zucht*) Nee.

Pantalone: Zeg, zeg nu eens wie gij zijt, zeg.

Truffaldino: Ik ben de knecht van mijn meester. (*tot Smeraldina*) Dus, om nu op dat verloofd zijn terug te komen ...

Pantalone: Maar wie is uw meester?

Truffaldino: Een buitenlander die bij u op bezoek wil komen. (*tot Smeraldina*) Wat dat verloofd zijn betreft: we spreken mekaar nog.

Pantalone: Die buitenlander, wie is dat? Hoe heet hij?

Truffaldino: Het is Federigo Rasponi, uit Torino, mijn meester, doet u de groeten, kwam met de post, staat hier buiten voor de deur, stuurt mij met een boodschap, vraagt of hij binnen mag komen, verwacht mij met een antwoord. Nog iets? (*tot Smeraldina*) Om nu op ons terug te komen ...

Pantalone: Hier komen! Met *mij* spreken. Wat hebt gij nu gezegd?

Truffaldino: En als u wilt weten wie *ik* ben, ik ben Truffaldino Batocchio, truffeltje knuppeltje, uit Bergamo.

Pantalone: Truffeltje knuppeltje, truffeltje knuppeltje, wat kan 't mij schelen wie gij zijt. Zeg mij nog eens wie uw meester is. Ik ben bang dat ik het slecht heb verstaan.

Truffaldino: Federigo Rasponi uit Torino.

Pantalone: Kom op, zeg. Kwistembiebel. Federigo Rasponi uit Torino is dood.

Truffaldino: Is hij dood?

Pantalone: Of hij dood is? Absoluut. Spijtig voor hem. En voor mij.

Truffaldino: (*terzijde*) Zou mijn meester dood zijn? Ik heb hem hier buiten toch levend achtergelaten. (*tot Pantalone*) Ge zegt het goed, dat hij dood is?

Pantalone: Ik zeg u absolutamente dat hij dood is!

Dokter: Zo droog als een dode pier. Pirrus platibus mortubis mors.

Truffaldino: (*terzijde*) Dan moet hem een ongeluk overkomen zijn. (*tot Pantalone*) Als u 't niet erg vind ... (*terzijde*) Toch maar eens gaan zien of 't waar is. (*af*)

Pantalone: Is dat nu een grapjurk of is hij geestelijk gestoord?

Dokter: Ja, ja, ja ...

Clarice: Papa, als hij nog leeft zit ik wel in de puree.

Pantalone: (*tot Clarice*) Stom wijf! Ge hebt toch zelf zijn doodsbrief gelezen?

Silvio: Dat hij leeft, dat hij hier is, hij is te laat.

Truffaldino: (*op*) Zeg heren, kom. Zo moogt ge niet omgaan met arme mensen. Zo moogt ge geen buitenlanders bedriegen. Zo gedragen eerlijk mensen zich niet. En ge gaat mij rekenschap moeten geven.

Pantalone: Pas op! Hij is geestelijk gestoord.

(*tot Truffaldino*) Daaaaag! Purlepurlepur ...

Dokter: Ik bel 'nen ambulance!

Truffaldino: Mij durven zeggen dat Federigo Rasponi dood is!

Pantalone: En dan?

Truffaldino: Maar hij is hier! Daar!

Pantalone: Waar?

Truffaldino: Daar! Levend en wel, gezond, geestig, spitant, sprankelend ...

Pantalone: Signor Federigo?

Truffaldino: Signor Federigo.

Pantalone: Rasponi?

Truffaldino: Rasponi.

Pantalone: Uit Torino?

Truffaldino: Uit Torino.

Pantalone: Kom op zeg, kwistenbiebel, naar 't hospitaal, ge zijt geestelijk gestoord.

Truffaldino: Ja, zeg, kom, *gij* kunt voor mijn part creperen.

Silvio: Nee, ik weet iets beters, laat hem maar 's binnenkomen! (*dreigt*)

Pantalone: Ha, ja. Laat dat spook maar komen.

Truffaldino: Wel, ik ga 't hem zeggen. En leer u te gedragen tegenover buitenlanders, en tegenover mensen van mijn soort. (*tot Smeraldina*) Hei poepke, wij spreken mekaar nog. (*af*)

Clarice: Silvio, ik tril van boven en van onder.

Silvio: Kome wat komt, ge zijt van mij.

Smeraldina: (*terzijde*) Mij bevalt hij wel, dat donker typeke. Eens zien of het mij lukt om ... (*af*)

Beatrice op, als man gekleed, onder de naam Federigo.

Beatrice: Mesjeu Pantalone. Na de hoffelijkheid die ik steeds bewonderde in uw brieven komt de wijze waarop u mij nu behandelt wel heel erg onverwacht. Ik stuur u mijn knecht met een boodschap, en u laat mij buiten in de kou staan, in de windstromingen, zonder mijn binnen te laten!

Pantalone: Het spijt mij ... maar wie bent u, mijnheer?

Truffaldino: Federigo Rasponi uit Torino.

Beatrice: (*mept hem*) Buiten wachten op mijn.

Truffaldino: Allez zeg ...

Beatrice: Federigo Rasponi uit Torino.

Allen uiten hun verbazing.

Truffaldino: Federigo Rasponi uit Torino.

Beatrice: Wacht op mijn buiten, gij!

Pantalone: Ik sta perplex! Het doet mij plezier u gezond en wel te zien, want slechte nieuws, we hadden ontvangen. Maar ik weet niet ...

Beatrice: Ja, ze zeggen dat ik gedood zou zijn bij een gevecht. Dank zij hierboven en hieronder was ik alleen maar gewond. En amper genezen ben ik naar Venetië afgereisd, zoals wij dat al lang geleden hadden afgesproken.

Pantalone: Ik sta nog steeds perplex. U heeft het gezicht van een eerlijk mens, maar ik weet door zekere en vaste verificatie dat u dood bent, dus, u weet wel ... als u mij geen bewijs geeft van het tegendeel ...

Beatrice: Hier zijn vijf brieven van uw vrienden, associés en correspondés, waarvan één zelfs van de ministro van onze bank. U zal de handtekeningen herkennen en zekerheid hebben omtrent mijn identiteit. Uno, duo, drieo, viero, vijfvo.

Ze geeft vijf brieven aan Pantalone, die ze leest.

Clarice: Silvio, we zijn verloren!

Silvio: Liever verlies ik mijn leven dan u!

Brighella: *(terzijde)* Dat is Federigo niet, dat is Beatrice, zijn zuster. Wat steekt daaronderachter?

Beatrice: *(terzijde, ze herkent Brighella)* Brighella? In Venetië? *(tot Brighella)* Vriend, hebben wij elkaar niet al eens eerder ontmoet.

Brighella: Jazeker, in Torino! *(paard)* Brighella Cavicchio!

Beatrice: Ach ja, nou zie ik het. Wat doe jij hier in Venetië? *(piano)* In 's hemels-liefde, verraad mij niet. Tien doppie.

Brighella: *(piano)* Vijftien.

Beatrice: Elf.

Brighella: Veertien.

Beatrice: Elf en een half. Plus één beurt gratis.

Mocht u nog twijfelen, hier is mesjeu Brighella, hij kent mijn toevallig.

Brighella: Dit is dus Federigo Rasponi.

Pantalone: Dan is het dus zoals het is.

Clarice: Papa, dat is dus Federigo Rasponi?

Pantalone: Ja, 't is 'm, 't is 'm echt, dus.

Clarice: Oh nee! En nu?

Silvio: Gij zijt van mij en gij blijft van mij.

Beatrice: Mesjeu Pantalone, wie is deze mevrouw?

Pantalone: Dat is Claris, mijn dochter.

Beatrice: Dus, mijn bruid?

Pantalone: Ja. (*terzijde*) Nu zit ik middenin een ingewikkelde plot.

Beatrice: Mammeselle, vous permettez?

Clarice: (*brutaal*) Eikes.

Beatrice: Ze komt bij mijn wel erg koel binnen.

Pantalone: Zo is ze. Zij is van nature verlegen.

Beatrice: En deze mesjeu is familie zeker?

Pantalone: Ja, een neef.

Silvio: Maar nee, begot, nee! Ik ben haar bruidegom.

Beatrice: Hoezo? Was zij niet voor mijn bestemd?

Pantalone: Ik leg het allemaal uit. Liefste Federigo, wij dachten dat het waar was, dat u dood was, en daarom gaf ik mijn dochter aan Silvio. U moet daar niks slechts achter zoeken. U komt juist op tijd. Claris is van u, als u haar wilt. Silvio, sorry.

Silvio: U wilt toch geen vrouw nemen, die al genomen is.

Beatrice: Toch wel, dat steekt toch niet zo nauw.

Silvio: Clarice is van mij, ze blijft van mij. (*grommelt woest*) En pas maar goed op! Ik zal mij wreken! (*af*)

Beatrice: Jeetje, mijn reetje. Moppie, wat zeg jij?

Clarice: Ik zie dat ik zal afzien. (*af*)

Pantalone: (*wil haar achterna*) Watte, piskous? Hier.

Beatrice: Wacht, mesjeu Pantalone. Zij moet niet genomen worden met ruwheid.

Pantalone: Nee?

Beatrice: Nee. Alles op zijn tijd. Ondertussen gaan wij onze rekeningen nakijken, want ook daarvoor kwam ik naar Venetië.

Pantalone: Alles is in orde in onze boekhouding. Ik zal u de laatste uitreksels van onze zichtrekening laten zien, u hebt flink wat te goed!

Geluiden van geworpen huisraad.

Beatrice: Zou u mijn alvast een voorschotje willen geven? Ik heb geen geld willen meenemen om niks te verliezen bij het wisselen.

Geluiden van geworpen huisraad.

Pantalone: Jaja, natuurlijk, zeker, graag. Op 't moment is de kassier er niet. Ik laat het u geworden. Logeert u bij Brighella?

Smeraldina: *(op)* Wieuw! Meneer, het is gralijk ...

Pantalone: Watte?

Smeraldina: Daar beneden ... ik weet het niet. Het zal niet simpel zijn. Wieuw! *(af)*

Pantalone: Ik kom direct. Excuseer. *(af)*